

“Naj bo v vsakem izmed vas duh Marije”

Mati moja! Zemeljske matere s posebno ljubeznijo gledajo na najšibkejšega, na najbolj bolnega, na najmanjšega otroka, na ubogega pohabljenca ... — Gospa! Jaz vem, da si ti bolj Mati kot vse matere skupaj ... — In ker sem jaz tvoj otrok ... In ker sem šibek in bolan ... in pohabljen ... in grd ...
(Kovačnica, 234)

18. maj

Matere ne delajo računovodstva iz štetja ljubeznivih pozornosti, ki jim jih izkazujejo njihovi otroci; ne tehtajo in ne presojujejo z ozkosrčnimi merili. Drobnost dejanja ljubezni okušajo kakor med in v zameno razdajajo veliko več, kot pa prejmejo. Če tako ravnajo dobre zemeljske matere, potem si predstavljajte, kaj vse lahko pričakujemo od naše Matere svete Marije.

V domišljiji se rad vračam v leta, ko je Jezus živel ob svoji Materi, ki obsegajo skoraj vse življenje našega Gospoda na tem svetu. Gledam ga, ko je še majhen, ko ga Marija neguje, ga poljublja in zabava. Gledam, kako raste ob ljubečem pogledu njegove Matere in svetega Jožefa, njegovega zemeljskega očeta. S kakšno nežnostjo in rahločutnostjo Marija in sveti oče skrbita za Jezusa v času njegovega otroštva; v tišini sta se gotovo nenehno učila od Njega. Njuni duši sta postajali podobni duši tega

Sina, človeka in Boga. Zaradi tega
Mati — in za njo sveti Jožef — bolj
kot kdorkoli pozna čustva
Kristusovega Srca in oba skupaj sta
najboljša pot, rekel bi edina pot, da bi
prišli k Odrešeniku.

»Naj bo v vsakem izmed vas,« je
zapisal sveti Ambrož, »navzoča
Marijina duša, da bi slavili Gospoda;
naj bo vsakem ta duh Marije, da bi se
radovali v Bogu.« (*Božji prijatelji,*
280-281)